

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1368/2018
28.11.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радмиле Драгичевић-Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела превара из члана 208. став 4. у вези става 3. у вези става 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљеног АА, поднетом против правноснажног решења Основног суда у Нишу Ик.бр.18/18 од 22.10.2018. године, у седници већа одржаној дана 28.11.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости окривљеног АА, поднет против правноснажног решења Основног суда у Нишу Ик.бр.18/18 од 22.10.2018. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Нишу Ик.бр.18/18 од 22.10.2018. године одбијена је као неоснована молба окривљеног АА за одлагање извршења казне затвора по правноснажној пресуди Основног суда у Нишу 2К.309/16 од 08.03.2017. године.

Решењем Вишег суда у Нишу Икж.бр.101/18 од 08.11.2018. године одбијена је као неоснована жалба окривљеног АА изјављена против решења Основног суда у Нишу Ик.бр.18/18 од 22.10.2018. године.

Окривљени АА поднео је захтев за заштиту законитости само против правноснажног решења Основног суда у Нишу Ик.бр.18/18 од 22.10.2018. године, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји као основан поднети захтев, те да у складу са одредбом члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП преиначи у целини првостепено и другостепено решење, тако што ће му одложити почетак издржавања казне затвора из разлога предвиђених чланом 59. став 1. тачка 1) Закона о извршењу кривичних санкција и то док болест траје или да укине у целости решење Основног суда у Нишу Ик.бр.18/18 од 22.10.2018. године и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. ЗКП прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том законикау.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Дакле, из цитираних законских одредби јасно произилази да је окривљени овлашћен да поднесе овај ванредни правни лек, али да то може учинити искључиво преко браниоца.

Имајући у виду наведено, те чињеницу да је у конкретном случају окривљени АА захтев за заштиту законитости поднео лично, а не преко браниоца, како је то изричито прописано одредбом члана 483. став 3. ЗКП, то је Врховни касациони суд нашао да је његов захтев у смислу наведене законске одредбе недозвољен.

Стога је Врховни касациони суд из напред изнетих разлога, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 483. став 3. ЗКП, донео одлуку као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

За Председника већа-судија
Веско Крстајић,ср.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић